

«Կեանք կը բուրեն
Վերագարթնում ու յաղթանակ կը բուրեն
Ուր որ ըլլան հողմացրիւ ուր որ գաղթեն, Վարդապետ,
Քու տառերդ ազատութիւն կը բուրեն», **Զահրատ:**

Ա. ՏԱՐԻ | ԹԻԻ 8 | ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2007

Ս. ՅԱԿՈՒՔ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Հոգետր Հովիին ե-մանակի հասցէ՝ derkarnig@sourphagop.com
Ձրի բաժանորդագրման համար՝ gantegh@sourphagop.com
Մեզի հետ կապ պահելու համար՝ eglise58@sourphagop.com

www.sourphagop.org/gantegh

Կանթն

ՏՈՆ ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

Շաբաթ, 13 Հոկտեմբեր, 2007

Հայ եկեղեցույ ծիսական օրացույցին մէջ այս տօնին յիշատակուած անուններն են Մեսրոպ Մաշտոց, Եղիշէ, Մովսէս Քերթոզահայր կամ Խորենացի, Դաւիթ Անյաղթ փիլիսոփայ, Գրիգոր Նարեկացի եւ Ներսէս Կլայեցի կամ Շնորհալի:

Ընդհանրապէս կը կարծուի, թէ այս տօնը 5-րդ դարու մեր թարգմանիչ հայրերուն նուիրուած տօն մըն է. այսինքն անոնց՝ որոնք Աստուածաշունչը եւ այն ժամանակի յուն եւ ասորի եկեղեցական մեծ դէմքերու գործ երէն թարգմանեցին:

Սակայն տօնին առիթով յիշատակուած դէմքերը միայն 5-րդ դարու մտաւորականներ չեն. օրինակ Գրիգոր Նարեկացին 10-րդ դարու, իսկ Ներսէս Շնորհալին 12-րդ դարու դէմքեր են: Ուրեմն, ի՞նչ հասկնալ «Տօն Սրբոց Թարգմանչաց» ըսելով:

Թարգմանիչները միայն անոնք չեն, որ խօսք մը կամ գրութիւն մը լեզուէ մը

Ինչո՞ւ Հայ Գիրերը Ստեղծուեցան:

Առաջին պատճառը՝ Աստուածաշունչը թարգմանելու համար: Գիտե՞ս որ մինչեւ 5-րդ դար Հայ եկեղեցիներուն մէջ ասորերէն կամ յունարէն Աստուածաշունչը կը գործածուէր: Կարդացողները վերջը կը թարգմանէին եւ կը բացատրէին: Թարգմանիչ-բացատրողներուն անունը «վերծանող» էր:

ուրիշ լեզուի կը փոխադրեն, այլ նաեւ անոնք են, որ կը մեկնաբանեն: Եթէ օրուայ շարականին նայինք (կարդա՛ այս թիւին մէջ) պիտի տեսնենք, որ մեր հայրերը Սուրբ Թարգմանիչներու տօնով նկատի ունեցած են բոլոր այն մտքի եւ հոգիի սպասաւորները, որոնք «անեղին»՝ Աստուծոյ ճշմարտութիւնները յաջողապէս եւ գեղեցկօրէն մեր ժողովուրդի կեանքին մէջ բերին, որպէսզի զայն իբր Աստուծոյ ոչխարներու խումբ առաջնորդեն:

Արդ, Սրբոց Թարգմանչաց տօնին յիշուած անուններէն զատ՝ մենք կրնանք յիշել նաեւ Հայ եկեղեցու բոլոր այն դէմքերը, որոնք մեր ժողովուրդի հոգեւոր կեանքը պայծա-ռացուցին, զայն դարձուցին նոր ժողովուրդ:

ՏՈՆ ՍՐԲՈՑ ԱԻՏՏԱՐԱՆՉԱՑ

Շաբաթ, 20 Հոկտեմբեր, 2007

Այս տօնը չորս անտարանիչներուն նուիրուած է.

Մատթէոսի, Մարկոսի, Դուկասի եւ Յովհաննէսի: Մատթէոսի անտարանը Յիսուսը կը ներկայացնէ որպէս աշխարհի փրկիչ Մեծ Ուսուցիչը: Մարկոսի անտարանը Յիսուսը կը ներկայացնէ որպէս աստուածային հրաշա-գործը: Դուկասի անտարանին մէջ «մեղաւորներ»ուն եւ ընկերութեան մերժումներուն նկատմամբ Աստուծոյ սիրոյն մարմնացումն է Յիսուս: Յովհաննէսի անտարանին մէջ Յիսուս Աստուծոյ յալտեմական եւ ստեղծագործ Խօսքն է:

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Նախորդ քանի մը շաբաթներու ընթացքին, համաշխարհային լրատուամիջոցները անդրադարձան վերջերս հրատարակուած գրքի մը մասին «Մայր Թերեզա. Եկուր Լոյս Եղիք» խորագրով: Այս, նամակներու հաւաքածոյ մըն է, ուր Մայր Թերեզա հաւատքի կեանքին մէջ ունեցած իր կակածները, եւ ներքին պայքարները կը յայտնէ իր պաշտօնակիցներուն ու մեծաւորներուն:

Սակայն, Քրիստոսի անունով անոր բովանդակ կեանքին նուիրումը՝ աղբատին, հիւանդին եւ մահամեծծին, յստակ նշան էր որ անոր հաւատքի կեանքը գործնականօրէն արմատացած էր Քրիստոսի մէջ:

Մենք, որպէս առաջին քրիստոնէայ ազգ, եւ 20-րդ դարու առաջին ցեղասպանութեան վերապրող ժողովուրդ, կակածի, լքումի եւ հարցադրողական մեր կեանքերով, երբ դեմ յանդիման կը գտնուինք տառապանքին՝ կը հասկնանք Մայր Թերեզայի հարցը:

Հարցադրումը քրիստոնէական կեանքի առողջ մէկ բաժինն է: Անոր դերը մեր հաւատքի կեանքը հաւասարակշռել է՝ մեր տրամաբանական մտքին հոգեւոր խնդիրներ առաջարկելով:

ՄԵՆՐՈՂ ՄԱՇՏՈՑ ԵՒ ՄՈՎՍԷՍ ՄԱՐԳԱՐԷ

Մեսրոպ Մաշտոցի աշակերտներէն Կորին վարդապետ իր «Վարք Մաշտոցի» գիրքին մէջ գրած է, թէ Մաշտոց գիրերը ստեղծելէ ետք «հոգելից ուրախութեամբ» Հայաստան կը հասնէր. եւ թէ՛ երբ Մովսէս մարգարէն Սինայի լեռնէն «աստուածագիր» պատուիրանները շակած վար իջաւ, չունեցաւ այն երջանկութիւնը, որ Մաշտոցինը եղաւ: Մովսէսի ժողովուրդը ոսկեայ հորթ շինած էր եւ զինք փրկող Աստուածը ուրացած, իսկ Մաշտոցի ժողովուրդը ճամբաները ելած էր դիմաւորելու մեծ վարդապետին հետ իրեն եկող աստուածային լոյսը:

ԴԷՊԻ ՅԻՄՆԱՄԵԱԿԸ Ս. ՅԱԿՈՒՔԻ ՀԱՄԱՅՆՔԻՆ

Ս. Յակոբ եկեղեցույ պարբերական՝ «Լրաքաղ»ի առաջին տարուայ երկրորդ թիւին (Նոյեմբեր, 1960) խմբագրականը կը ըսէ. «Անկարելի է չափել մեծութիւնը այն թանկագին ժառանգութեան, որ սկսաւ Գիրերու Գիտով: ... Մեր ազգին հազարամեակներ դիմանալուն յատկութիւնը կը պարտինք մեր գիրին, լեզուին եւ մշակոյթին»:

HYMNE DES SAINTS TRADUCTEURS

Admirablement et avec une grâce
merveilleuse,
Ils ont traduit les vérités du Non-créé,
Fondant sur Terre la Parole Vivante,
la Bible,
Pour faire paître l'ouaille
du nouvel Israël :
Louons Dieu par nos chants
harmonieux.

Ils ont appelé la gloire de la grandeur
terrestre obscurité,
et parce qu'ils ont fait confiance à leurs
espoirs dans le Marié Immortel,
Ils sont devenus dignes
de la sagesse inexprimable :
Louons Dieu par nos chants
harmonieux.

Avec la sagesse du Père, le pouvoir de
l'Être Non-Créé,
Ils ont fortifié le trône de St. Gregoire
avec la traduction écrite de la Bible:
Louons Dieu par nos chants
harmonieux.

HYMN OF THE HOLY TRANSLATORS

With heavenly graces and beautifully,
they translated the truths of
the Uncreated,
by founding on Earth the Living Word,
the Bible,
to pastor the flock of New Israel:
Let us praise God with harmonious
singing.

The glory of the earthly greatness
they called darkness,
and because they trusted their hopes
on the Immortal Groom,
They became worthy of
the Ineffable wisdom:
Let us praise God with harmonious
singing.

With the wisdom of the Father,
the might of the Uncreated Being,
They fortified the throne of St. Gregory
with written translation of the Bible:
Let us praise God with harmonious
singing.

ՇԱՐԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԹԱՐԳՄԱՆԻԶՆԵՐՈՒ

Անոնք Անեղին ճշմարտությունները
երկնատուր շնորհով գեղեցկորեն
թարգմանեցին՝
Երկրի վրայ Կենդանի Գիրը՝
Աստուածաշունչը հաստատելով,
Որպեսզի Նոր Իսրայելի հուղը
հովուեն.
Քաղցրահունչ երգեցողությամբ
զԱստուած գովենք:

Անոնք երկրաւոր մեծութեան
փառքը խաւար կոչեցին,
Եւ որովհետեւ Անմահ Փեսային
ապահներով յուսացին՝
Անճառ իմաստութեան արժանի
եղան.
Քաղցրահունչ երգեցողությամբ
զԱստուած գովենք:

Անոնք Հօր Իմաստութեան՝ Անեղ
Էին զօրութեամբ
Ս. Գրիգորի Աթոռը գրաւոր
թարգմանութեամբ ամրացուցին.
Քաղցրահունչ երգեցողությամբ
զԱստուած գովենք:

Ա Ն Դ Ր Ա Դ Ա Ր Ձ

Պոլսահայ ժամանակակից բանաստեղծներէն Զահրատի գրությունները սկիզբէն զարմացուցած են զիս իրենց իմաստաւոր մանկունակութեամբ եւ խորահաս պարզութեամբ:

Այնքա՛ն անպաճոյճ, բայց գեղեցիկ ու նշանակալից բանաստեղծութիւն մըն է իր «Մեսրոպաբոյր»ը: Հայ գիրերուն աստուածաբանութիւնն է անիկա, այլեւ գեղագիտութիւնը, անոնց հոգեւոր եւ իմացական ճառագայթումին խոստովանութիւնը, անոնց վկայաբանութիւնը, անոնց էգոյաբանութիւնը (écologie), անոնց կենսաստեղծ եւ լոյս ու ազատութիւն արարող զօրութեան քարոզութիւնն է անիկա: Եւ այս ամէնը 63 բառերով...:

Քեզի գործ. գտի՛ր զայն եւ կարդա՛:

ԳՔ